Received 15/05/2021
Revised 05/06/2021
Accepted 11/06/2021

Research and Development Journal Suan Sunandha Rajabhat University

Vol. 13 No.2 (July–December) 2021

ความสัมพันธ์เชิงพฤติกรรมที่ส่งผลต่อความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทย ภายใต้ภาวะวิกฤต โควิด-19

วิเชียร รู้บุญ[1], คณิติน จรโคกกรวด[2], ศศิภา จันทรา[3], วณิชยา ใจเร็ว[4],ปริญญา เรืองทิพย์[5]

หน่วยวิจัยวิทยาการปัญญาและนวัตกรรม วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา[1,2,3,4,5]

E-mail: parinyar@go.buu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ศึกษาความสัมพันธ์เชิงพฤติกรรมที่ส่งผลต่อความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทย ภายใต้ภาวะวิกฤต โควิด-19 เป็นการวิจัยเชิงสำรวจใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 7 ระดับในการรวบรวมข้อมูล เวลาในการวิจัยประมาณ 1 เดือน ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564 เป็นการวิจัยทางออนไลน์ ในกลุ่มตัวอย่าง คือ นักวิ่งมาราธอนชาวไทยที่เคยวิ่งในระยะ 42.195 กิโลเมตร อายุระหว่าง 15-65 ปี จำนวน 202 คน วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อตรวจสอบความตรงโมเดลการวัด การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณจากโมเดลเชิงสาเหตุพบว่า เจตคติต่อพฤติกรรมมีผลต่อความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทย ภายใต้ภาวะวิกฤต โควิด-19 มีค่าอิทธิพลเท่ากับ .446 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงไม่มีผลต่อความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทย ภายใต้ภาวะวิกฤต โควิด-19 มีค่าอิทธิพลเท่ากับ .059 และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมมีผลต่อความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทย ภายใต้ภาวะวิกฤต โควิด-19 มีค่าอิทธิพลเท่ากับ .582 และปัจจัยเชิงพฤติกรรมทั้ง 3 ปัจจัย ร่วมกันพยากรณ์ความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอน ได้ ร้อยละ 31 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

คำสำคัญ: มาราธอน, เจตคติต่อการวิ่งมาราธอน, การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม, การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง, ความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอน, โควิด-19

Research and Development Journal Suan Sunandha Rajabhat University
Vol. 13 No.2 (July–December) 2021

Behavioral relationships that affect the intention of participating in a marathon in Thailand during the COVID-19 crisis

Wichien Rueboon[1], Khanitin Jornkokgoud[2], Sasipa Chantra[3],
Wanichaya Jairew[4], Parinya Ruengthip[5]
Cognitive Science and Innovation Research Unit (CSIRU), College of Research Methodology and Cognitive Science, Burapha University[1,2,3,4,5]
E-mail: parinyar@go.buu.ac.th

ABSTRACT

The purpose of this study was to investigate the behavioral relationships that influenced the intention to participate in a marathon race in Thailand during the COVID-19 crisis. As a research tool, a survey-based 7 Likert scale questionnaire was used. The research period was approximately one month, in February 2021, and was conducted through online research. The samples consisted of 202 Thai marathon runners ranging in age from 15 to 65 years old and covering a distance of 42.195 kilometers. For the statistical analysis, the Pearson Product Moment Correlation Coefficient, Confirmation Factor Analysis, and Multiple Regression Analysis were used.

The results revealed that the attitudes toward behavior had a significant effect on the intention to participate in marathon races in Thailand during the COVID-19 pandemic at β= 0.446. Despite this, no significant effects on the dependent variable were found by the subject norm. The perceived behavioral control had an effect on the intention at β= 0.582. All behavioral factors in the model could forecast the intention of participating in a marathon race at 31% of the variance with the statistical significance level p< .05.

Keywords: Marathon, Attitudes toward behavior, Perceived behavioral control, Subjective norm, Intention of participating in a marathon, COVID-19

บทนำ

การแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ.2526 จนถึงปัจจุบัน ส่งผลให้เกิดการรวมตัวของกลุ่มนักวิ่งมาราธอน ภายหลังได้ก่อให้เกิดการสร้างเครือข่ายทางสังคมของกลุ่มนักวิ่งมาราธอนขึ้น และความสำคัญของผลที่เกิดจากเครือข่ายทางสังคมของกลุ่มนักวิ่งมาราธอนที่ใช้กีฬาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ เพิ่มโอกาสในการแก้ไขปัญหา เกิดการพึ่งพาตนเอง เกิดอำนาจหรือพลังในการต่อรอง รวมไปถึงก่อให้เกิดกระบวนการผลักดันในเชิงนโยบายช่วยกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาสังคมในด้านต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเห็นได้จากการจัดกิจกรรมวิ่งตามสถานที่ต่าง ๆ จะมีผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นจำนวนมาก เช่น งานวิ่งรายการจอมบึงมาราธอน จังหวัดราชบุรี ที่มีผู้เข้าร่วมงานเพิ่มขึ้นในทุก ๆ ปี จากข้อมูลปี พ.ศ. 2558 มีผู้เข้าร่วมจำนวนทั้งสิ้นประมาณ 5,000 คน และปี พ.ศ. 2559 มีผู้เข้าร่วมเพิ่มขึ้นประมาณ 7,000 คน อีกทั้งการวิ่งมีประโยชน์ทางด้านสุขภาพ เช่น ป้องกันโรคหลอดเลือดหัวใจ ป้องกันโรคเบาหวานเป็นต้น โดยตลอดระยะเวลา 30 ปี (พ.ศ.2530-2560) ที่ผ่านมาการจัดการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทยได้รับการพัฒนามาตลอดซึ่งปัจจุบันมีการจัดการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทย รวม 9 ภูมิภาค 77 จังหวัด มีมากกว่า 300 สนามต่อปี (ทรงศักดิ์ รักพ่วง, 2562) จากการสืบค้นข้อมูลยังมีการจัดงานวิ่งมาราธอนในปี พ.ศ. 2563 ซึ่งเป็นปีที่มีการระบาดของโรคติดเชื้อโคโรนาไวรัส (COVID-19) ทั่วโลก แต่ยังคงมีหลายประเทศที่จัดการแข่งขันการวิ่งมาราธอน เช่น บุรีรัมย์มาราธอน 2021 ประเทศไทย KORAT POWDURANCE MARATHON 2020 ประเทศไทย บุรีรัมย์ มาราธอน 2020 ประเทศไทย 2020 Valencia Marathon ประเทศสเปน และ 2020 Standard Chartered Dubai Marathon ประเทศสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์

ประโยชน์ทางด้านสังคม การวิ่งมาราธอนสามารถสร้างสรรค์ให้เกิดสิ่งดี ๆ ในสังคมได้ ดังจะเห็นได้จากในปัจจุบันมีการจัดงานวิ่งเพื่อระดมทุนในการช่วยเหลือสังคมในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างที่ชัดเจน คือ การจัดโครงการก้าวคนละก้าว ครั้งที่ 2 ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อระดมทุนทรัพย์ในการจัดซื้อเครื่องมือแพทย์ที่ยังขาดแคลนให้กับโรงพยาบาลและเพื่อเป็นกำลังใจแก่บุคลากรทางการแพทย์ (อาทิวราห์ คงมาลัย, สัมภาษณ์) โดยสรุปยอดบริจาคเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้นประมาณ 1,380 ล้านบาท ซึ่งโครงการก้าวคนละก้าวนั้น นำวิ่งโดยนักร้องชื่อดังของเมืองไทย “นายอาทิวราห์ คงมาลัย” หรือ “ตูน บอดี้สแลม” จากปรากฏการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการวิ่งมาราธอนสามารถเสริมสร้างให้เกิดความร่วมมือกันในด้านต่าง ๆ (ทรงศักดิ์ รักพ่วง, 2562) การวิ่งมาราธอน (Marathon) ใน

ปัจจุบันจัดได้ว่าเป็นกีฬาที่กำลังได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นทั้งในต่างประเทศรวมถึงประเทศไทย แต่ในปีที่ผ่านมาจนถึง ณ ปัจจุบันเกิดการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ทำให้เกิดความชะงักในการจัดการแข่งขันวิ่งมาราธอน โดยก่อนหน้าจะมีการระบาดของ โควิด-19 อย่างรุนแรง มีการจัดกิจกรรมการแข่งขันการวิ่งมาราธอนหรือการวิ่งระยะไกล ซึ่งมีหลายประเภทการแข่งขัน โดยเริ่มตั้งแต่การวิ่งแบบฟันรัน (Fun Run) มินิมาราธอน (Mini Marathon) ฮาล์ฟมาราธอน (Half Marathon) ฟูลมาราธอน (Full Marathon) ไตรกีฬา (Triathlon) การแข่งขันวิ่งระยะเกินมาราธอน (Ultra Running) และการแข่งขันวิ่งเทรล (Trail Running) ซึ่งบางประเภทนั้นมีระยะทางในการวิ่งที่ไม่ไกลมากทำให้นักวิ่งที่เป็นผู้เริ่มต้นได้ทดลองวิ่ง เป็นการเปิดโอกาสให้นักวิ่งหน้าใหม่หรือผู้ที่กำลังสนใจได้เข้าร่วมกิจกรรม และในปัจจุบันหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนได้ดำเนินการจัดกิจกรรมวิ่งมาราธอนอย่างแพร่หลาย ด้วยเหตุผลที่ว่ากีฬาชนิดนี้กำลังเป็นเป็นที่นิยมจากบุคคลทั่วไป (Joyner, 1991) นอกจากนั้นการจัดงานวิ่งควรจัดให้ได้มาตรฐานตามบริบทกฎหมายของประเทศไทย (กฤษฎา เอี่ยมละมัย, 2562)

จากทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior: TPB) กล่าวว่า ความตั้งใจเป็นองค์ประกอบที่ทำให้บุคคลกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาโดยขึ้นอยู่กับเจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (Ajzen, 1991) การศึกษาที่ผ่านมาทั้งในประเทศไทยและในต่างประเทศได้นำทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนเพื่อศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักวิ่งมาราธอน เช่น องค์ประกอบทางการจัดการแข่งขันประเภทกีฬาที่ส่งผลต่อการรับรู้ ของผู้เข้าร่วมงานวิ่งมาราธอนในรั้วมหาวิทยาลัย: กรณีศึกษา Silpakorn Cha-am Mini Half Marathon 2020 (ระชานนท์ ทวีผล, 2564) และบทความจากไทยรัฐออนไลน์ “วิ่งเพื่อสุขภาพ” วางกำหนดใหม่ในการจัดงาน หลัง โควิด-19 ผ่อนคลาย (ก้องศักดิ์ ยอดมณี, 2563) พบว่าการศึกษาความสัมพันธ์เชิงพฤติกรรมที่ส่งผลต่อความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในสถานการณ์ปกติ แต่ยังไม่มีการศึกษาความสัมพันธ์เชิงพฤติกรรมที่ส่งผลต่อความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนของนักวิ่งมาราธอนชาวไทยในช่วงการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อเจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมกับความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทย ภายใต้ภาวะวิกฤต โควิด-19 การศึกษาในครั้งเพื่อให้ทราบว่าตัวแปรเชิงพฤติกรรมที่ทำการศึกษามีบทบาทต่อความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนของนักวิ่ง

มาราธอนมากน้อยเพียงใด เพื่อให้ได้ผลการวิจัยและนำไปสู่การพัฒนาด้านกายภาพของนักวิ่งมาราธอนและพัฒนากิจกรรมการแข่งขันการวิ่งมาราธอนตามมาตรฐานสากลและเพิ่มจำนวนนักวิ่งมาราธอนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาโมเดลเชิงสาเหตุความสัมพันธ์เชิงพฤติกรรมที่ส่งผลต่อความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทย ภายใต้ภาวะวิกฤต โควิด-19

สมมติฐานการวิจัย

1. เจตคติต่อพฤติกรรมมีผลต่อความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทย

2. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีผลต่อความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทย

3. การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมมีผลต่อความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทย

กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในการวิ่งมาราธอนในอนาคตเพื่อยืนยันการรับรู้ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความมุ่งมั่นในการวิ่งฮาร์ฟมาราธอน พบว่าเพศไม่มีผลต่อความตั้งใจในการเข้าร่วมวิ่งมาราธอนอีกครั้งในอนาคต (Koronios, Psiloutsikou, Kriemadis, Zervoulakos, and Leivaditi, 2015) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและอายุต่อแรงจูงใจของนักวิ่งมาราธอนแตกต่างกันแต่ไม่ความแตกต่างกันในตัวแปรสถานภาพการสมรส จะแตกต่างกันตามตัวแปรทางสังคม และได้เสนอแนะให้พิจารณาตัวแปรเหล่านี้ให้เหมาะสมเพื่อการมีส่วนร่วมของนักวิ่งมาราธอน (León-Guereño, Tapia-Serrano, Castañeda-Babarro,and Malchrowicz-Mo**Ś**ko, 2020) และการศึกษายังพบว่าการออกกำลังกายเป็นประจำสามารถช่วยป้องกันโรคไม่ติดต่อ เช่นโรคอ้วน เบาหวานชนิดที่ 2 มะเร็งเต้านม โรคหัวใจ โรคหลอดเลือด โรคความดันโลหิตสูง มะเร็งลำไส้ และโรคกระดูกพรุน เป็นต้น (Blair & Brodney, 1999) อีกทั้งการออกกำลังกายช่วยในการดูแลสุขภาพจิตใจ ช่วยให้อารมณ์ดีและควบคุมอารมณ์ได้ดี (Biddle, Fox, & Boutcher, 2003)

เจตคติต่อการออกกำลังกาย การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจออกกำลังกายด้วยการเดิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (อินทิรา ไชยณรงค์, วันเพ็ญ ภิญโญ ภาสกุล, ศศิมา กุสุมา ณ อยุธยา, และศรัณยา โฆสิตะมงคล, 2560) อีกทั้งพบว่าตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ความสามารถในการควบคุม

พฤติกรรม มีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจออกกำลังกายในระดับที่แตกต่างกัน โดยที่ การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมมีความสัมพันธ์ความตั้งใจออกกำลังกายในระดับมาก เจตคติต่อพฤติกรรมมีความสัมพันธ์ความตั้งใจออกกำลังกายในระดับปานกลาง และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงความสัมพันธ์ความตั้งใจออกกำลังกายในระดับน้อย (González, López, Marcos, and Rodríguez-Marín, 2012) จากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่าเจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมมีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจออกกำลังกายแต่ไม่มีความสัมพันธ์กับอายุและเพศ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาโมเดลเชิงสาเหตุความสัมพันธ์เชิงพฤติกรรมที่ส่งผลต่อความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทยภายใต้ภาวะวิกฤต โควิด-19 โดยไม่พิจารณาความแตกต่างระหว่างอายุและเพศ ตามภาพที่ 1

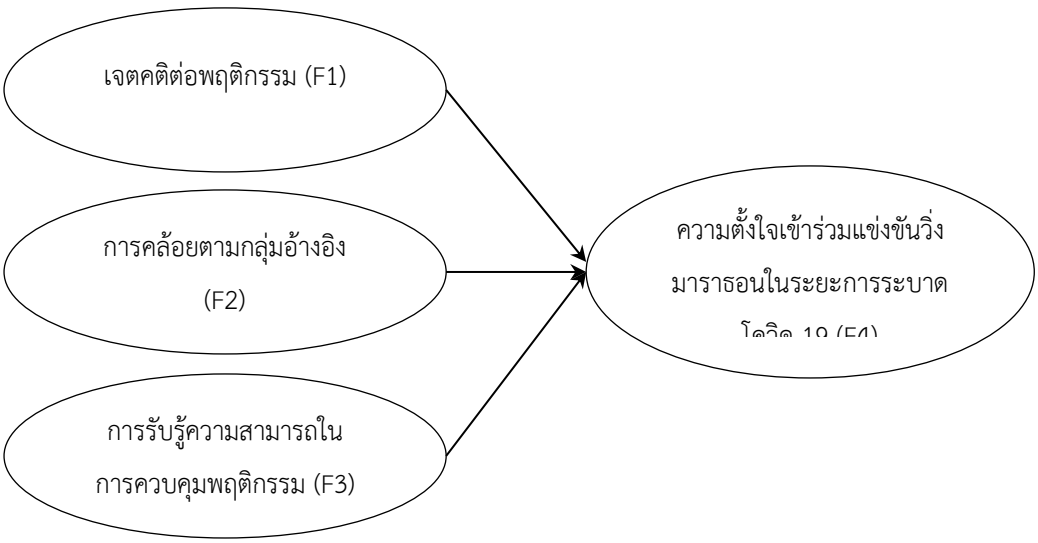

ภาพที่ 1 กรอบการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1.ตัวแปรแฝงภายนอกหรือตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่

1.1 เจตคติต่อการวิ่งมาราธอน (Attitude toward Behavior) คือ การประเมินเชิงความรู้สึกของผู้เข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนที่มีต่อประโยชน์ของการเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอน โดยแบ่งเป็นด้านสุขภาพกาย ด้านสุขภาพใจ และด้านสังคม (Ajzen, 1991)

1.2 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (subjective norms) คือ ความเชื่อของมนุษย์ว่าบุคคลที่เขาให้ความสำคัญนั้นมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนของเขา ต้องการให้เข้าร่วมหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มบุคคลที่ใกล้ชิด เช่น บุคคลในครอบครัว กลุ่มเพื่อน หรือเพื่อนที่เข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอน (Ajzen, 1991)

1.3 การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (perceived behavioral control) คือ ความตั้งใจจะกระทำสิ่งใดและบุคคลได้ประเมินแล้วว่า พฤติกรรมการเข้าร่วมวิ่งมาราธอนมีผลในทางบวกและเชื่อได้ว่ากลุ่มอ้างอิงควรให้กระทำพฤติกรรม แต่ถ้าประเมินแล้วพฤติกรรมนั้นมีผลไปในทางลบและกลุ่มอ้างอิงก็ไม่เห็นด้วยที่จะให้กระทำพฤติกรรม บุคคลก็จะหลีกเลี่ยงหรือปฏิเสธที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น (Ajzen, 1991)

2. ตัวแปรแฝงภายในหรือตัวแปรพยากรณ์ คือ ความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอน (Intention to participate marathon) คือ ระดับความตั้งใจหรือเจตนาที่จะสมัครเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในระยะการระบาด โควิด-19 ภายในปี พ.ศ 2564 หรือระยะยาวในอนาคต

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการครั้งนี้ คือ นักวิ่งมาราธอนชาวไทยที่ต้องการวิ่งในระยะมาราธอน หรือระยะ 42.195 กิโลเมตร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักวิ่งมาราธอนชาวไทยอายุระหว่าง 15 ถึง 65 ปี ทั้งเพศชายและหญิง สามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน สามารถอ่านและเขียนภาษาไทยได้และสมัครใจที่จะตอบคำถามงานวิจัย โดยขนาดกลุ่มตัวอย่างกำหนดโดยอัตราส่วนระหว่างหน่วยตัวอย่างตามจำนวนพารามิเตอร์หรือตัวแปรตามสูตรของ Hair, Ringle, and Sarstedt (2011) ที่ได้กล่าวว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมกับการใช้สถิติการวิเคราะห์พหุตัวแปร ควรมีจำนวนอย่างน้อย 5 ถึง 10 เท่าของดัชนีชี้วัด ซึ่งการ

ศึกษาวิจัยนี้มีตัวแปรสังเกตได้จำนวน 34 ตัวแปร เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างที่ 5 เท่าของตัวแปรสังเกตุได้ ต้องได้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 170 คน โดยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Random Sampling) จากกลุ่มนักวิ่งมาราธอนชาวไทยอาทิ เช่น กลุ่มวิ่งไหนดี : พูดภาษาวิ่ง กลุ่มวิ่งไหนกันปั่นไหนดี กลุ่มนักวิ่งนายช่าง มข. กลุ่มเชียงราย Runner กลุ่ม KKU RUNNING CLUB ชมรมวิ่ง 8 เกียร์ กลุ่มมาราธอน_42.195K Club เราจะไปมาราธอนด้วยกัน กลุ่มเอาหัวใจมาใส่ตีน(พูดคุยภาษาวิ่ง) กลุ่มวิ่งให้ทัน กลุ่ม Ironman Thailand กลุ่ม Go Tri Thailand กลุ่มวิ่งไหนกัน : เรามาคุยเรื่องวิ่งกันนะ กลุ่มนักวิ่งขาลาก และกลุ่ม 100K Club วิ่งร้อยโลสักครั้งในชีวิต

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมและความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอน เป็นแบบสอบถามประมาณค่า 7 ระดับ มีข้อคำถามทั้งหมด จำนวน 43 ข้อ แบ่งเป็น 7 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลประชากรศาสตร์

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อการวิ่งมาราธอน

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อการเข้าร่วมแข่งขันวิ่งมาราธอน

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมในการเข้าร่วมแข่งขันวิ่งมาราธอน

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามความตั้งใจเข้าร่วมแข่งขันวิ่งมาราธอนในระยะการระบาด โควิด-19

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามพฤติกรรมการเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในอดีต

ส่วนที่ 7 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเพิ่มเติม

โดยข้อคำถามส่วนที่ 2 ถึง ส่วนที่ 6 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 7 ระดับ (7 Likert scale) คือ 7 = มากที่สุด, 6 = มาก, 5 = ค่อนข้างมาก 4 = ปานกลาง, 3 = ค่อนข้างน้อย, 2 = น้อย, 1 = น้อยที่สุด มีข้อคำถามทั้งหมด 34 ข้อ ค่า CVI ที่แสดงถึงความสอดคล้องระหว่างข้อความกับนิยามเชิงปฏิบัติการ เท่ากับ 1.00 แสดงว่ามีความตรงเชิงเนื้อหา มีค่าดัชนีอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามทั้งฉบับอยู่ระหว่าง 0.087 ถึง 0.607 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Cronbach’s alpha) เท่ากับ 0.905 โดยที่ เจตคติต่อพฤติกรรม มีข้อคำถาม 9 ข้อ ค่า Cronbach’s alpha เท่ากับ 0.874 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีข้อคำถาม 7 ข้อ ค่า Cronbach’s alpha เท่ากับ 0.849 การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม มีข้อ

คำถาม 12 ข้อ ค่า Cronbach's alpha เท่ากับ 0.847 และความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่ง alpha เท่ากับ 0.840 มากกว่า 0.800 แบบสอบถามใช้เก็บข้อมูลได้ (Feldt, 1969)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้เวลาเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยประมาณ 1 เดือน ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564 โดยใช้แบบสอบถามเจตคติต่อพฤติกรรมการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมและความตั้งใจเข้าร่วมแข่งขันวิ่งมาราธอนในระยะการระบาด โควิด-19 สำหรับการวิจัยทางออนไลน์กับนักวิ่งมาราธอนชาวไทย โดยได้รับความยินยอมและเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้เข้าร่วมการวิจัย และได้แบบสอบถามมาวิเคราะห์ จำนวน 202 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความตรงโมเดลการวัดทั้ง 4 ตัวแปร ประกอบด้วย การวิเคราะห์สถิติเบื้องต้นของตัวแปร การวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือจากข้อมูลในการวิจัยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมาราธอนในประเทศไทย ภายใต้ภาวะวิกฤตโควิด-19 มีข้อคำถาม 6 ข้อ ค่า Cronbach's โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์ตรวจสอบความตรงของโมเดล

2. วิเคราะห์การถดถอยพหุคุณจากโมเดลเชิงสาเหตุ โดยพิจารณาเมทริกซ์สหสัมพันธ์ (Correlation Matrix) และประมาณค่าพารามิเตอร์ด้วยวิธี Maximum Likelihood (Schumacker & Lomax, 2016) โดยกำหนดเป็นขั้นตอนในการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การกำหนดข้อมูลเฉพาะของโมเดล (Model specification) 2) การระบุค่าความเป็นไปได้ค่าเดียวของโมเดล (Model identification) 3) การประมาณค่าพารามิเตอร์ของโมเดล (Model estimation) (4) การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล (Model testing) และ 5) การปรับโมเดล (Model modification)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์สถิติเบื้องต้นของตัวแปรหรือการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 202 คน แสดงผลตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างหรือข้อมูลประชากรศาสตร์

ข้อมูลประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
1. เพศ		
เพศชาย	135	66.83
เพศหญิง	67	33.17
2. ช่วงอายุ		
36-45 ปี มากที่สุด	83	41.09
55 ปีขึ้นไป น้อยที่สุด	13	6.44
3. ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี มากที่สุด	107	52.97
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช./ปวส./อนุปริญญา น้อยที่สุด	12	5.94
4. อาชีพ		
อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มากที่สุด	103	50.99
พ่อบ้าน/แม่บ้าน น้อยที่สุด	1	0.50
เกษตรกร น้อยที่สุด	1	0.50
5. รายได้ต่อเดือน		
40,001 บาทขึ้นไป มากที่สุด	106	52.48
5,000-15,000 บาท น้อยที่สุด	13	6.44

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ตัวแปร	(1)	(2)	(3)	(4)
เจตคติต่อพฤติกรรม(1)	1			
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง(2)	.386**	1		
การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (3)	.297**	.345**	1	

ตัวแปร	(1)	(2)	(3)	(4)
ความตั้งใจเข้าร่วมแข่งขันวิ่งมาราธอนในระยะการระบาด โควิด-19 (4)	.478**	.408**	.520**	1

*p < .05 **p < .01

จากตารางที่ 2 พบว่าเจตคติต่อพฤติกรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (r = .297 และ p < .01) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (r = .345 และ p < .01) เจตคติต่อพฤติกรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (r = .386 และ p < .01) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (r = .408 และ p < .01) เจตคติต่อพฤติกรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจเข้าร่วมแข่งขันวิ่งมาราธอนในระยะการระบาด โควิด-19อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (r = .478 และ p < .01) และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจเข้าร่วมแข่งขันวิ่งมาราธอนในระยะการระบาด โควิด-19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (r = .520 และ p < .01) จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันอยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง สามารถใช้วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันได้

ตารางที่ 3 ค่าสถิติประเมินความกลมกลืนของโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยัน

ดัชนี	เกณฑ์	ค่าสถิติจากการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์
χ^2/df (CMIN/DF)	< 3.00	0.978	ผ่านเกณฑ์
GFI	≥ 0.90	0.917	ผ่านเกณฑ์
NFI	≥ 0.90	0.919	ผ่านเกณฑ์
IFI	≥ 0.90	1.000	ผ่านเกณฑ์
CFI	≥ 0.90	1.000	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	≤ 0.05	0.000	ผ่านเกณฑ์

ดัชนี	เกณฑ์	ค่าสถิติจากการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์
p	>0.05	0.590	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความตรงของโมเดลโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความสัมพันธ์ปัจจัยเชิงพฤติกรรมที่ส่งผลต่อความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทย ภายใต้ภาวะวิกฤต โควิด-19 มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาได้จากค่า χ^2 = 256.165, df = 262, GFI = 0.917, NFI =.919, IFI = 1.000, CFI = 1.000, RMSEA = 0.000, p = 0.590 อธิบายได้ว่า ผลการทดสอบ ค่า p > .05 นั่นคือ χ^2 แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทำให้โมเดลมีความตรงเชิงโครงสร้างซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.906 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.994 ค่าดัชนีวัดระดับความเหมาะสมพอดีอิงเกณฑ์ (NFI) เท่ากับ 0.910 ดัชนีความกลมกลืนเชิงเปรียบเทียบกับรูปแบบฐาน (IFI) เท่ากับ 0.994 ค่าคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ 0.022 โดยภาพรวมผ่านเกณฑ์ทุกค่า แสดงว่าโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทย สามารถวัดได้จากองค์ประกอบทั้งสี่องค์ประกอบคือ ด้านเจตคติต่อพฤติกรรม (F1) ด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (F2) ด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (F3) และด้านความตั้งใจเข้าร่วมแข่งขันวิ่งมาราธอนในระยะการระบาดโควิด-19 (F4) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวชี้วัดย่อย 27 ตัวชี้วัด อยู่ระหว่าง 0.584-0.862

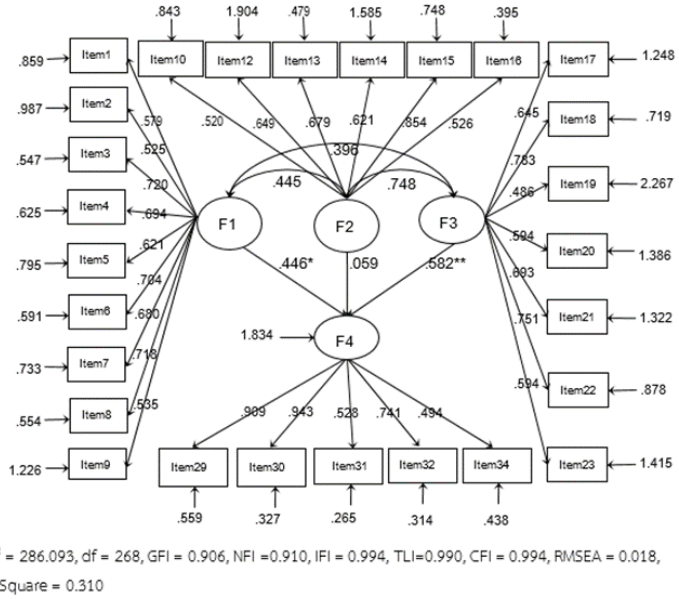

χ^2 = 286.093, df = 268, GFI = 0.906, NFI =0.910, IFI = 0.994, TLI=0.990, CFI = 0.994, RMSEA = 0.018, R Square = 0.310

ภาพที่ 2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณจากโมเดลเชิงสาเหตุ

จากภาพที่ 2 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณจากโมเดลเชิงสาเหตุความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทย ภายใต้ภาวะวิกฤต โควิด-19 โดยมีตัวแปรแฝงภายนอก คือ เจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม โดยที่ตัวแปรแฝงภายนอกส่งผลทางตรงต่อตัวแปรแฝงภายใน คือ ความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทย ภายใต้ภาวะวิกฤต โควิด-19 ซึ่งพิจารณาความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ได้จากค่า χ^2 = 286.093, df = 268, GFI = 0.906, NFI =0.910, IFI = 0.994, TLI=0.990, CFI = 0.994, RMSEA = 0.018, R^2 = 0.310 และ p = 0.214 อธิบายได้ว่า ผลการทดสอบ ค่า p > .05 นั่นคือ χ^2 แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทำให้โมเดลมีความตรงเชิงโครงสร้างซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.906 ดัชนีความกลมกลืนเชิงเปรียบเทียบกับรูปแบบฐาน (IFI) เท่ากับ 0.994 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (TLI) เท่ากับ 0.990 ดัชนีวัดระดับความ

กลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.994 และค่าคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ 0.018 โดยภาพรวมผ่านเกณฑ์ทุกค่า แสดงว่าโมเดลเชิงสาเหตุความสัมพันธ์เชิงพฤติกรรมที่ส่งผลต่อความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทย ภายใต้ภาวะวิกฤต โควิด-19 มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อพิจารณาน้ำหนักองค์ประกอบทั้งสามด้านปรากฏว่า เจตคติต่อพฤติกรรม มีน้ำหนักองค์ประกอบของตัวชี้วัดย่อย 9 ตัวชี้วัด อยู่ระหว่าง .525 ถึง .720 และอธิบายความแปรปรวนของความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทย ภายใต้ภาวะวิกฤต โควิด-19 ได้ร้อยละ 9.30 ถึงร้อยละ 13.10 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีน้ำหนักองค์ประกอบของตัวชี้วัดย่อย 6 ตัวชี้วัด อยู่ระหว่าง .520 ถึง .884 และอธิบายความแปรปรวนของความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทย ภายใต้ภาวะวิกฤต โควิด-19 ได้ร้อยละ 14.10 ถึงร้อยละ 25.30 การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม มีน้ำหนักองค์ประกอบของตัวชี้วัดย่อย 7 ตัวชี้วัด อยู่ระหว่าง .486 ถึง .783 และอธิบายความแปรปรวนของความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทย ภายใต้ภาวะวิกฤต โควิด-19 ได้ร้อยละ 11.10 ถึงร้อยละ 24.00

การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณจากโมเดลเชิงสาเหตุความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทย ภายใต้ภาวะวิกฤตโควิด-19 สามารถนำไปใช้ตอบสมมติฐานการวิจัยและสร้างสมการพยากรณ์ ดังนี้ (ความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอน) = 1.834 + .446 (เจตคติต่อพฤติกรรม) + .582 (การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม)

จากสมการถดถอยพหุคูณโมเดลเชิงสาเหตุอธิบายได้ว่า เจตคติต่อพฤติกรรมมีผลต่อความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทย ภายใต้ภาวะวิกฤตโควิด-19 มีค่าอิทธิพลเท่ากับ .446 (p =0.004) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงไม่มีผลต่อความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทย ภายใต้ภาวะวิกฤตโควิด-19 มีค่าอิทธิพลเท่ากับ .059 (p=0.516) และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมมีผลต่อความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทย ภายใต้ภาวะวิกฤตโควิด-19 มีค่าอิทธิพลเท่ากับ .582 (p= 0.000) และปัจจัยเชิงพฤติกรรมทั้ง 3 ปัจจัย ร่วมกันพยากรณ์ความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอน ได้ ร้อยละ 31.00 (R^2 = 0.310) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทย ภายใต้ภาวะวิกฤต โควิด-19 โดยมีตัวแปรแฝงภายนอก คือ เจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม โดยที่ตัวแปรแฝงภายนอกส่งผลทางตรงต่อตัวแปรแฝงภายใน คือ ความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอน พบว่ามีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และมีแค่ 2 ตัวแปร คือ เจตคติต่อพฤติกรรม และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม ที่มีผลต่อความตั้งใจเข้าร่วมแข่งขันวิ่งมาราธอนในระยะการระบาด โควิด-19 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. เจตคติต่อพฤติกรรมมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทย ภายใต้ภาวะวิกฤต โควิด-19 แสดงว่า เจตคติต่อพฤติกรรมเป็นสาเหตุโดยตรงที่มีผลต่อความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ González et al (2012) ที่ศึกษาการพัฒนาและการตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามเชิงพฤติกรรมตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนในการออกกำลังกาย พบว่า เจตคติต่อพฤติกรรมมีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจออกกำลังกายในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อินทิรา ไชยณรงค์ และคณะ (2560) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการออกกำลังกายการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงและการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม กับความตั้งใจออกกำลังกายด้วยการเดินในผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง พบว่าเจตคติต่อการออกกำลังกายมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจออกกำลังกายด้วยการเดิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .409$ และ $p < .01$)

2. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกเพียงเล็กน้อยต่อความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทย ภายใต้ภาวะวิกฤต โควิด-19 แสดงว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงไม่เป็นสาเหตุโดยตรงที่มีผลต่อความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ González et al (2012) ที่ศึกษาการพัฒนาและการตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามเชิงพฤติกรรมตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนในการออกกำลังกาย พบว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจออกกำลังกายในระดับน้อย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อินทิรา ไชยณรงค์

และคณะ (2560) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการออกกำลังกายการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงและการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม กับความตั้งใจออกกำลังกายด้วยการเดินในผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง พบว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจออกกำลังกายด้วยการเดิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (r = .309 และ p < .01)

3. การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทย ภายใต้ภาวะวิกฤต โควิด-19 แสดงว่า การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมเป็นสาเหตุโดยตรงที่มีผลต่อความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ González et al (2012) ที่ศึกษาการพัฒนาและการตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามเชิงพฤติกรรมตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนในการออกกำลังกาย พบว่าการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมมีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจออกกำลังกายในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อินทิรา ไชยณรงค์ และคณะ (2560) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการออกกำลังกายการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงและการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมกับความตั้งใจออกกำลังกายด้วยการเดินในผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง พบว่าการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจออกกำลังกายด้วยการเดิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (r = .293 และ p <.01)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาตัวแปรเชิงพฤติกรรม มีตัวแปร เจตคติต่อพฤติกรรมการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมมีผลความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทย ภายใต้ภาวะวิกฤตโควิด-19 เป็นงานวิจัยที่รวบรวมข้อมูลในระยะการระบาด โควิด 19 โดยที่กิจกรรมการแข่งการวิ่งมาราธอนจัดขึ้นน้อยมาก ผลการวิจัยในครั้งจึงควรนำไปใช้เพื่อพัฒนาการจัดแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทย ภายใต้ภาวะวิกฤตโควิด-19 สถานการณ์ที่คล้ายกันในอนาคตให้ได้มาตรฐานสากล ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่มีส่วนร่วมในการสนับสนุนหรือจัดให้มีกิจกรรมการวิ่งมาราธอนในประเทศไทยเพื่อพัฒนาศรษฐกิจ การท่องเที่ยวและสุขภาพของนักวิ่ง

มาราธอนชาวไทย พิจารณาจากตัวแปรที่มีผลความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอน 2 ตัวแปร คือ เจตคติต่อพฤติกรรมโดยการให้ความรู้และข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับประโยชน์ของการวิ่งมาราธอนเพื่อให้เกิดนักวิ่งใหม่และนักวิ่งเก่าพร้อมที่พัฒนาศักยภาพในการแข่งขันและมีความตั้งใจเข้าร่วมการแข่งขันมาราธอนมากขึ้น และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม โดยการพัฒนารูปแบบการจัดงานวิ่งให้มีความน่าสนใจ การจัดการและจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในงานวิ่ง การพัฒนาที่พักของนักวิ่ง สถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียงกับสถานที่จัดงานวิ่ง รวมทั้งการจัดงานกำหนดให้มีการคัดกรองโรคติดเชื้อ COVID-19 สำหรับนักวิ่งมาราธอนที่เข้าร่วมแข่งขันและส่งเสริมให้มีการป้องกันอย่างถูกวิธี

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยนี้ไม่มีการพิจารณาความเป็นปกติ (Norm) ของกลุ่มอ้างอิงของนักวิ่งมาราธอนชาวไทยอาจทำให้ไม่ได้กลุ่มอ้างอิงซึ่งเป็นตัวแทนในงานวิจัยที่ดี จึงเสนอแนะให้วิเคราะห์ความเป็นปกติของกลุ่มอ้างอิงก่อนที่จะทำการรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อให้ได้กลุ่มอ้างอิงที่เป็นบรรทัดฐานของกลุ่มนักวิ่งมาราธอนชาวไทย

References

Biddle, S. J. H., Fox, K. R., & Boutcher, S. H. (2003). **Physical activity and psychological well-being**. London: Routledge.

Blair, S. N., & Brodney, S. (1999). Effects of physical inactivity and obesity on morbidity and mortality: Current evidence and research issues. **Medicine and Science in Sports and Exercise, 31**(11 Suppl.), S646-S662.

Feldt, L. S. (1969). A test of the hypothesis that cronbach's alpha or Kuder-Richardson coefficient twenty is the same for two tests. **Psychometrika, 34**(3), 363-373.

González, S. T., López, M. C. N., Marcos, Y. Q., & Rodríguez-Marín, J. (2012). Development and validation of the theory of planned behavior questionnaire in physical activity. **The Spanish Journal of Psychology, 15**(2), 801-816.

Hair, J. F., Ringle, C. M., & Sarstedt, M. (2011). PLS-SEM: Indeed a silver

bullet. Journal of **Marketing theory and Practice, 19**(2), 139-152.

Intira, C., Wanpen, P., Sasima, K. N. A., & Saranya, K. (2017). The relationships among attitude toward exercise, subjective norms, perceived behavioral control and walking exercise intention in post stroke patients after hospital discharge. **Journal of The Royal Thai Army Nurses, 18**(2), 178-185. (in Thai)

Kongsak, Y. (2020, June). **"Running for health" sets a new schedule for the event after the Covid-1 9 relaxes.** Retrieved August 15, 2021, fromhttps://www.thairath.co.th/sport/others/1873101 (in Thai)

Koronios, K., Psiloutsikou, M., Kriemadis, A., Zervoulakos, P., & Leivaditi, E. (2015). Factors influencing future marathon running participation. In **Conference of European Association for Sport Management** (pp. 1-3). n.p.: Dublin, Ireland.

Krisda, E. (2019). The standard of running events in Thailand by legal aspect. **Journal of Humanities and Social Sciences, CMRU, 1**(2), 32-52. (in Thai)

León-Guereño, P., Tapia-Serrano, M. A., Castañeda-Babarro, A., & Malchrowicz-Mosko, E. (2020). Do sex, age, and marital status influence the motivations of amateur marathon runners? the Poznan marathon case study. **Frontiers in Psychology, 11**, 2151.

Rachanon, T. (2021). The elements of managing sport event that affecting to runners' perception in university: A case study of Silpakorn Cha-Am mini half marathon 2020. **Research and Development Journal, Loei Rajabhat University, 16**(55), 36-47. (in Thai)

Schumacker, E., & Lomax, G. (2016). **A beginner's guide to structural equation modeling** (4th ed.). New York: Routledge.

Songsak, R. (2019). Marathon in Thailand: Social network and challenges in 21st century. **Romphruek Journal, 37**(1), 7-17. (in Thai)